

Heemstede, 26 juni 2023. Inspreken Commissie Samenleving

Geachte commissieleden,

Mijn naam is _____, sinds 1994 woonachtig op _____,
de Heemstedse Dreef 156.

Ook ik zie de noodzaak om binnen Heemstede vluchtelingen op te vangen. Indien de Gemeenteraad uiteindelijk, alles overwegende, de Heemstedse Dreef 156 een geschikte opvanglocatie acht, dan moeten we wel borgen dat het een succes wordt.

Ik ervaar bij de direct omwonenden echter grote zorg over overlast en leefbaarheid. Met name door het grote aantal van 25 jongeren dat wordt beoogd, vrijwel zeker allemaal jongens. Veel direct omwonenden, ook ikzelf, vertrouwen er nog niet op dat de afspraken die de gemeente, voor wie deze specifieke opvang ook nieuw is, en het COA hebben gemaakt ook in de praktijk goed gaan werken. Is er straks bv wel voldoende begeleiding door het COA? Zijn er in de praktijk voldoende scholingsmogelijkheden, etc? Daarbij draagt de communicatie van het gemeentebestuur tot nu toe niet bij aan het vertrouwen van omwonenden. Het lijkt er op dat de gemeente dit ingrijpende voorstel, waar zelfs een tijdelijke aanpassing van het bestemmingsplan voor nodig is, binnen een maand door het politieke besluitvormingsproces wil jagen. Deze druk roept grote weerstand op.

Daarom is mijn eerste oproep aan de gemeente: "bouw (alsnog) aan vertrouwen". Laat in de praktijk zien dat de afspraken tussen het COA en de gemeente ook echt werken en dat de begrijpelijke zorgen van omwonenden onterecht zijn. Bij dat bouwen aan vertrouwen hoort volgens mij ook "klein" beginnen, bijvoorbeeld met 10 amv'ers. Ik bepleit daarom een "(in)groeiscenario" gebaseerd op periodieke evaluaties. Daarbij zouden ook de ervaringen van direct omwonenden moeten meewegen. In zo'n scenario zou je misschien na een halfjaar kunnen opschalen naar 15 amv'ers en misschien na een jaar of anderhalf naar 20 amv'ers. In een dergelijk groeiscenario zouden "aanvullende werkafspraken" tussen de gemeente en het COA een belangrijke rol moeten spelen. Die zijn er echter nog niet. In die "aanvullende werkafspraken" moeten ook criteria voor de "stap" naar een volgende fase zijn opgenomen. Een groeiscenario geeft ook de mogelijkheid om tijdig bij te sturen.

Dat de business case daardoor mogelijk het eerste jaar niet sluitend is, lijkt mij van secundair belang. Het primaire belang is immers dat een start wordt gemaakt met adequate opvang. Liever een duurzame opvang gebaseerd op gewonnen vertrouwen dan een valse start, ook voor de kinderen, als gevolg van gebrek aan vertrouwen en een overambitieuze start. Eerst zien en dan geloven, plachten we in Nederland te zeggen. Mijn tweede verzoek is daarom transparantie te verschaffen in de business case en daarin de gevolgen van een dergelijk groeiscenario ook transparant te maken. De gemeenteraad kan dan zien wat de eventuele meerkosten voor de gemeente zijn. Op basis daarvan kan dan een politieke afweging worden gemaakt: gaan we voor de kwaliteit en duurzaamheid van het proces van opvang of wil de gemeente direct break-even draaien?

Tot slot, is het belangrijk voor het vertrouwen van de omwonenden om in het vereiste proces voor aanpassing van het bestemmingsplan te borgen dat het inderdaad een tijdelijke

aanpassing betreft: voor 5 jaar (met een optie tot 10 jaar). En dat het pand daarna de woonfunctie weer terugkrijgt. Mijn derde vraag is dus: hoe gaat de gemeente deze zekerheid bieden aan de omwonenden?

NAWOORD:

Ik was blij te horen dat het “klein” beginnen aansloeg en een ingroeiscenario blijkbaar ook de praktijk is. Daartoe dienen “aanvullende werkafspraken” te worden opgesteld in overleg met de omwonenden. Het blijft voor ongemakkelijk voelen dat de “business case” (wat dat ook precies moge betekenen, vandaar mijn verzoek om transparantie) blijkbaar sluitend moet zijn. Ik zou het heel logisch vinden dat het opvangen van asielzoekers ook de gemeente (en niet alleen het COA) extra geld kost, omdat het ook een nieuwe taak is voor de gemeente. Een mogelijke oplossing zou kunnen zijn om het pand wel aan te schaffen met het voornemen er tijdelijk amv'ers in te huisvesten conform ingroeiscenario; het financiële is immers beperkt is (immers, het pand kan in slechtste geval weer worden verkocht), maar voor de beheersovereenkomst met het COA nog extra tijd te nemen, met de nodige input van omwonenden. Je brengt dan splitsing aan in besluitproces.